UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

XIII: Ὕλας

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-724

Visual Library

Κοῦροι ἐειλμαίνουσι φιλήμασι ἄκρα φέρεσθε.
ὅσ δ' κε προσμάξῃ γλυκυτέρα χείλεσι χείλη,
βειθόμβος στεφανοῖσιν ἐὰν πρὸς μητέρ' ἀπῆλθεν.
ὀλβιος ὅσ τις πασι φιλήματα κεῖνα δικαστᾷ.
ἡ πυθὴν χαροτὴν γανυμήδεα πόλλ' ἰωβάσεθε,
λυδὴ ἠΐστον ἐχεῖν πέξῃ σόμα, χρυσὸν ὀπάζῃ
πεύθονται μὴ φαῦλον ἐτήτυμον ἀγγυραμοιβοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ ιγ.

Επιγράφεται δ' πρὸν εἰλύλλιον, Υλας. παλίμβρ Νικίας προσδιαλέγεται, ὡς ἡ ἐν βρ Κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν Υλαν καὶ Ηρακλέα. τὸν μὲν Υλαν τὴν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἁρπαγήν. τὸν δὲ Ηρακλέους τὴν πλάνην, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Υλα βάσανον. Ισέον ὅτι ὁ Υλας, παῖς ὑπῆρχε θεοδήμαντος τοῦ δρυτόμου, οὗ ἥρα Ηρακλῆς. τεθραμμένος δὲ αὐτόν φασιν, οἱ μὲν ὑπὸ Ραδαμάνθυος, οἱ δὲ ὑπὸ Δικόλεων, Αμφιτρύωνος, καὶ Θεστιάδου. Αμφιβαλλόμενοι τίνος ἐρῶν τὸν δὲ ἔρωτα. Ησίοδος μὲν τὸν χάος φησὶ γῆς. Σιμωνίδης, Αρεος καὶ Αφροδίτης. Ακουσίλαος, νύκτος καὶ ἀιδέος. Αλκαῖος, ἔρεβος, καὶ ζεφύρου. Σαπφὼ, Αφροδίτης καὶ οὐρανοῦ, καὶ ἄλλοι ἄλλων.

ΥΛΑΣ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ ιγ.

ΟΥΧ

Ου χ ἁμῖν δ' ἔρωτα μόνοις ἐτεχ' ὡς ἐδοκεῦμες
Νικία, ὦ πινι ῶν θεῶν τόκα τέκνον ἔγειρ
Οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πρέποις καλὰ φαίνετ' ἐμοῦ.
Οἱ θνατοὶ πολέμεθα, δ' ἀ' ἄυριον οὐκ ἐσορῶμες.
Ἀλλὰ κ' Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκιοκάρδιος ἕρως.
Ος δ' ἐν λίν τέμενε δ' ἄγριον, ἦρα παιδὸς
Τοῦ χαρίεντος ὑλα, τῶ τὰν τολοκαμίδα φορεῦντος,
Καὶ μιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡς τὶ φίλον ἁμ.
Ὀσσα μαθὼν ἀπαθὸς ἐ ἀοίδιμος αὐδ' ἔγενθ
Χωρὶς δ' οὐ λέπε' ἦς. οὐδ' εἰ μέσον ἄμαρ ὀρειν.
Οὐδ' ὄκχ' ἀλεύκιππος ἀναβέχθ' ἐς Διὸς ἀώς.
Οὐδ' ὁ πότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ πτὶ κοῖτον ὀρῶεν.
Σεισάμενος περαίαβος ἐπ' ἀίθαλόεντι πετεύρῳ,
Ὡς αὐτὸς κατὰ θυμὸν ὁ παῖς τε πονάμενος εἶν.
Αὐτὸς δ' εὐ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀρεταῖν.
Ἀλλ' ὅτε δ' χρύσειον ἐπὶ μὴ κῶας ἵκοντο
Λίσονίδας, οἱ δ' αὐτὸς ἀεὶ ἐν ἔθ' σωέπρυτο
Πασᾶν ἐκ πολίων πολελεγμένοι. ὧν ὄφελόν τι,
Ἰκρο χ' ὠ τὰ λαβρὸς ἐς ἀφνειὰν ἰαολκὸν
Ἀλκμήνας ὑὸς μιστάβδας ἠρωίνας.
Σὺν δ' αὐτὸς κατέβαινεν Υλας ἔρεβρον ἐς Αργώ.
Ἀ ὀξυκυρεῶν οὐχ ἥκ' ἄρ' βαβρομαλῶν ναῦς,

Ἀλλὰ νεξάϊξε. βαθὺν δ' εἰσέδραμε φᾶσιν,
Αἰεὶ σ' ὡς μέγα λαῖτμα· ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσαν.
Ἄμος δ' ἀντέλλοντι τὼ λειαδὸν, ἐξ ἁπαὶ δὲ
Ἀρνα νέον βόσκοντι, τεξαμένω εἴαρος ἤδη.
Τῆμος ναυπλίας μιμνάσκω θεὸς ἄωτον
Ἠρώων. κοίλαν δὲ καθιδρωθέντες ἐς Ἀργὼ,
Ἐλάσσοντον ἴκον νότῳ τείρον ἄμφ' ἀέλλᾳ.
Εἴσω δ' ὅρμον ἔθεν Προποντίδος. ἔνθα κιαυῶν
Αὔλακας βυρύνοντι βόες τείβοντες ἄροῦν.
Ἐκβάντες δ' ἠῶθι θίνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα τεύχον
Δειελινοί. πολλοὶ δὲ μίαν στρέφον χαμεύναν
Λειμὼν γὰρ σφιν ἔκειτο μέγας σιβάδεσσιν ὄνειας.
Ἐνθεν βούτομον ὀξὺ, βαθὺν δ' ἐτάμοντο κύπειρον.
Κὠχθ' ὑλασ ὀξανθὸς ὕδωρ ἐνδόρπιον οἰσῶν.
Λύθφ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστιμφεῖ Τελαμῶνι,
Οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τραπέζαν,
Χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δ' ἐκράανεν ἐνόησεν
Ἡμενῷ ἐν χώρῳ. περὶ δὲ θείαν πολὺ πεφύκει,
Κυανέόν τε χελιδόνιον χλοόροντ' ἀδίαντον,
Καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὲς ἄγρωστις.
Ὑδατι δ' ἐν μέσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
Νύμφαι ἀκοίμητοι, δεινὰ θεαὶ ἀγροιώται,
Εὐνίκα, ὦ μαλίσ, ἐν θ' ὁρόωσα νυχία.
Ἠρι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε πτῶ πολυχανλέα κρωσσόν,
Βαθφαι ἐπειγόμενος. τὰ δ' ἐν χερὶ πᾶσι ἔφυσαν.

Πασαι

Πασάων δὲ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν
Αρχείῳ ὠδὶ παιδὶ, κατήκειπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
Αθρόος, ὡς ὅτε πυρὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤκειπεν ἀστὴρ
Αθρόος ἐς πόντον, ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος,
Κυφότερ' ὦ παῖδες πρῆσθ' ὅπλα, πνεῦστικὸς οὖρος.
Νύμφαι μὲν σφετέροις ὠδὶ γοόωσι κούροις ἔχοισαι,
Δακρυόεντ' ἀγανοῖσι πρεψυχῶντ' ἐπέεσιν.
Αμφιζυγωνιάσας δὲ παρασόμβρος περὶ παιδὶ,
Ωχρὸς μαιωτὶς λαβὼν δύκαμπτε τόξα,
Καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.
Τρὶς μὲν ὕλαν εὖπεν ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμὸς,
Τρὶς δ' ἀρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δὲ ἵκρο φωνὴ
Εξ ὕδατος. πρεὼν δὲ μάλα χελὸν εἶδρο πόρρω.
Ως δ' ὁπότ' ἠὺγενέος ἀπόπροθι λὶς ἐσάκουσε
Νεβρῶν φθεγξαμένας τὶς ἐν οὔρεσιν, ὠμοφάγος λὶς
Εξ δύνασ ἔπδυσεν ἐριμοτάτων ὀδίπα.
Ηρακλέης ῥιοῦρε ἐν ἀζὶ πρόσιν ἀκαλυφαὶς
Παῖδα πρθῶν δεδόναρ. πλὺν δ' ἔπλαμβανε χαδρὸν,
Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες. ἀλώμενος ὅας ἐμόπσεν
Οὖρεα θ' δρυμώς. τὰ δ' ἰαδπνοσ ὕστερα πάντ' ἦς.
Ναῦσ μὲν ἄρμθ' ἔχοισα μετάρσια τ' πρεόντων.
Ισία δ' ἠίθεοι μεσονύκτιον ὄρεκ αθαιρον,
Ηρακλῆα μενόντες. ὅλ' ἄ πόδες ἄγον, ἐχώρει
Μαινόμενος, χαλεπὸσ ἔσω θὸς ἢ πρὶν ἄμυσεν.
Οὔτω μὲν κάλλιστος ἱλας μακάρων ἀεθμῆτ.

Ἡρακλέϊω δ' ἥρωες ἐκβρτόμεον λιπαναύταν.
Οὕνεκεν ἠρώησε διακοντάζυγον Ἀργώ.
Πεξὸς δ' ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο φᾶσιν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ ΔΥΛΛΙΟΥ ιδ.

Εν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ, ὑποτίθεται ὅτι κατασωσε ὡσ ἐρωτικῆς ἡ κοινῶσ τοῦ Κυνίσκας ἔρωτος. ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχίνου, μᾶλλον προσέκειτο λύκῳ τινὶ, καταφρονοῦσα τοῦ Αἰσχίνου. Θυωνύχου δέ τινος ἑταίρου προσιόντος αὐτῇ δεξιχρόνου, δικαίωσ εἰσαπτῇ ἡ πολέμι. τὰ δὲ πράγματα ἐν Σικελίᾳ.

ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ. ΕΙ ΔΥΛΛΙΟΥ ιδ'.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ, ΚΑΙ ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Αἰ. Αἴρην τὴν ἀλλὰ τὸν ἄνδρα θυώνιχον. θ. ἀλλά τοι αὐτῇ
Αἰσχίνη. Αἰ. ὡς χρόνιος. θ. χρόνιος, τί δέ τοι τὸ μέλημα;
Πράσσομες οὐχ ὡς λῶστα θυώνιχε. θ. ταῦτ' ἄρα λεπτὸς
χ' ὡ μύσταξ τὴν λὶ δυρσ ἄρ. αὐ ἀλέοι δὲ κικῖνοι.
Τοιοῦτο πρώων ἵς ἀφίκτο Πυθαγορεικτάσ.

Ωχὸσ